

משמעות הביטוי "העברת מסר"

המחלקה לתקשורת חזותית, בצלאל

בכל תחומי העשייה המגוונים במחלקה, בין אם יהיה זה עיצוב ספר, עיצוב אתר אינטרנט, איור, מסע פרסום או אריזה לערוץ טלויזיה, בבסיסה של היצירה נמצא תמיד אותו פלא, אותו קסם, הקרוי תקשורת חזותית. אותו מהלך בו **עוברים מסרים**, רעיונות, תחושות ומידע באמצעות צורה. אותה שפה העושה שימוש בחומר, צבע, תנועה, צליל, אות ודימוי.

"העברת מסר"

בשנתון בצלאל 2014-15 מופיעה המילה 'מסר' 37 פעמים:

דבר הנשיאה (1)

"...האמנים והאומנים מביאים **מסר רדיקלי** לחברה זו"

המחלקה לתיאוריה והיסטוריה (6)

תולדות האמנות - **"מסר פוליטי"**

פילוסופיה/קולנוע - **"מסרים פילוסופיים"**

פואטיקה של עיצוב בחומר - "האם טכנולוגיה היא כלי עבודה או **מסר**"

אלים וקדושים בשירות התרבות החזותית החילונית - "העמדת **מסר נוצרי**", "להעמיד **מסר חילוני**"

המדיה החזותיים: מסכים, מציאות והבדלים - **"המדיום הוא המסר"**

התכנית לתואר שני בעיצוב תעשייתי (3)

ארס טכנולוגיה **המדיום והמסר**

אמן המשחקים - "איך אפשר לרתום משחקים כדי **להעביר מסרים**, 'בעיתיים' ו'טובים' כאחד"

המחלקה לעיצוב תעשייתי (2)

עיצוב חלל למעצבים - "ראשית יקבע הצורך, אחר כך נבנה **מסר**"

פיתוח מוצר באמצעות רישום - "תקשורת ודיוק ב**העברת המסר החזותי**"

המחלקה לצורפות ואופנה (1)

עיצוב והדפסת טקסטיל "עיצוב טקסטיל ככלי לתקשורת חזותית, **העברת מסרים**"

אף לא פעם אחת במחלקות הבאות:

מדיניות ותיאוריה של האמנות

עיצוב אורבני

צילום

אמנות

ארכיטקטורה

עיצוב קרמי

המחלקה לאמנויות המסך (3)

קורס עיצוב מסך - "עיצוב ככלי להעברת המסר בסרט"

קורס יסודות האיוור - "הכרת מערכות איווריות כ**אמצעי להעברת מסרים**"

המחלקה לתקשורת חזותית (21)

"אמצעי להעברת מסרים"

המחלקה לאמנות, בצלאל

אמנות מאז ומתמיד היתה דבר קשה להגדרה... מהו הדבר ההופך סרטון, פסל, מופע או ציור למעשה אמנות? איך מלמדים דבר חמקמק, נזיל, שביר וגם חידתי וקסום כל-כך? כישרון אי-אפשר ללמד, אך אפשר לחדד אינטואיציות, לעורר סקרנות, ספקנות וביקורת, לתת כלים למחשבה ולחזק ביטחון עצמי.

מסר: שדר, מידע, הודעה, רעיון, הכרזה, הצהרה, אמירה, דיבור.

העברה: מסירה, גלגול, הנעה ממקום למקום, הזזה של דבר פיזי.

העברת מסר: ביטוי מטפורי שמדמה 'רעיון' או 'אמירה' לאובייקט שנמצא אצל אדם אחד, מועבר, ומתקבל בשלמותו על ידי אדם אחר.

מודל ראשוני של תקשורת המתאר תהליך לינארי, חד כיווני ופשוט.

מוען ←--- מסר ←--- נמען

תקשורת היא תהליך הרבה יותר מורכב

“תעביר לי את המלח”

- תן לי את המלחיה
- בין חברים שרבו ולא דיברו במשך חודש
- כביקורת על טעמו של המרק
- כדי לבדוק אם השומע מבין עברית

למה הביטוי 'העברת מסר' מופיע (כמעט) רק בשדה העיצוב הגרפי?
באמנות, ציור או צילום לא מעבירים מסרים?

**למה הוא משמש כדי להבחין ולהבדיל את שדה העיצוב הגרפי מהשדות
הקרובים לו?**
מופיע בכל הגדרה של עיצוב גרפי.



MADE IN THE U.S.A. BY THE U.S. GOVERNMENT

**I WANT YOU
FOR U.S. ARMY**

NEAREST RECRUITING STATION

U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE
WASHINGTON, D.C.

RECRUITING STATION U.S. ARMY
WASHINGTON, D.C.

שני הבדלים בין עיצוב גרפי לבין כל השדות האחרים

1. השימוש במילים

בתוצרים של שדות כמו אמנות פלסטית, ארכיטקטורה, עיצוב תעשייתי, עיצוב אופנה ועיצוב קרמי שילובן של מילים בתוצר עצמו הוא נדיר.

2. קריאה לביצוע משימה ספציפית, פשוטה וברורה שנמצאת מחוץ לאובייקט הגרפי

פרסומת שולחת את הצופה לקנות מוצר.
כרזה מזמינה את הצופה להצגה.
שלט מכוון את הצופה למקום כלשהו.
אריזה מכוונת לתוכן הכלול בה.

תוצרים של שדות אחרים מכוונים לעצמם

להתבונן בציור
לשבת על הכיסא
ללבוש את הבגד
לגור בבית

משמעות מדוייקת יותר של הביטוי "העברת מסר"

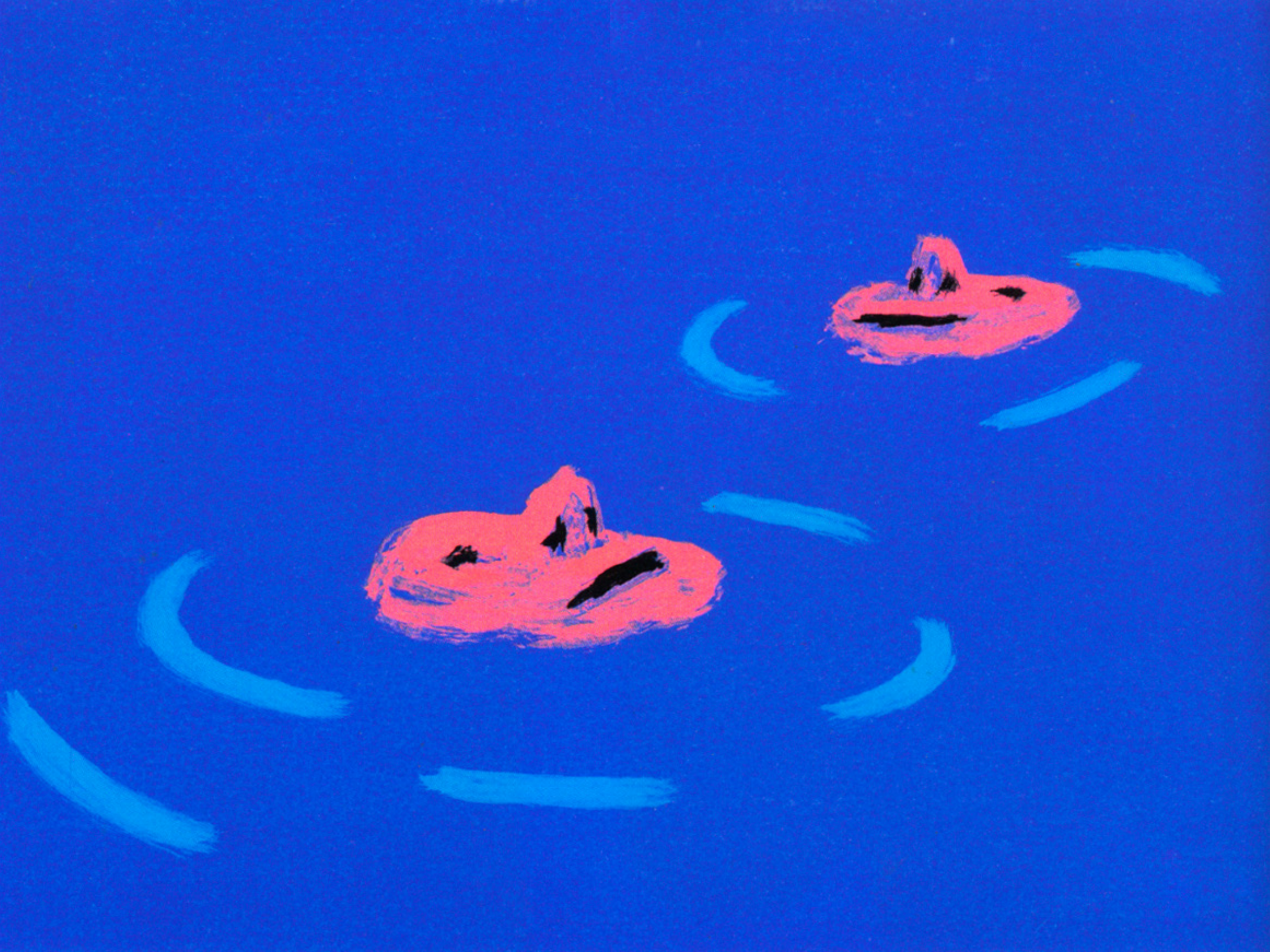
העברה

המשימה "להעביר" את תשומת לבו של הצופה, ולמעשה את הצופה עצמו, מהאובייקט המעוצב לאובייקט אחר.

מסר

הרצון של המוען שהצופה יבצע פעולה ספציפית: יקנה, יבוא, יפנה ימינה, יצביע, ישתתף, יתרום.

את הרצון הפשוט הזה מבטאות בדרך כלל רק המילים

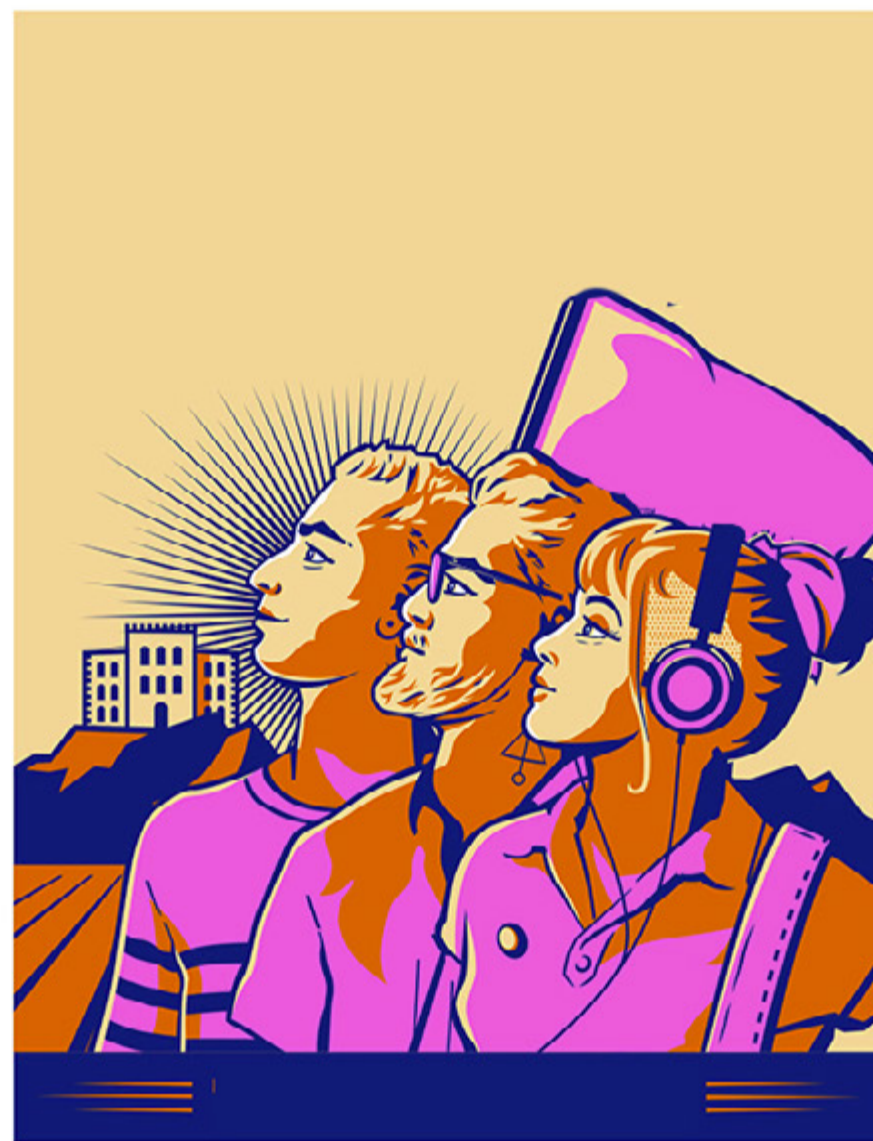


7e Journées psychiatriques d'Annaba

3 oct 2002 "Approche globale de la souffrance psychique"



m. quarez



בחזית האמנות והעיצוב
בצלאל

بتسليل BEZALEL



חופש. ביטוי. בצלאל

בחזית האמנות והעיצוב
בצלאל

بتسليل BEZALEL



חופש. ביטוי. בצלאל

בחזית האמנות והעיצוב
בצלאל

بتسليل BEZALEL



חופש. ביטוי. בצלאל



האקדמיה בצלאל חוגגת 111 שנים

אחת אחת אחת

ההרשמה החלה!

יום פתוח: 29.11 | ארכיטקטורה: 5.12

בצלאל
111 שנים
של אמנות
ועיצוב



bezalel111.com

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים



האקדמיה בצלאל חוגגת 111 שנים

אחד אחת אחד

ההרשמה החלה!

יום פתוח: 29.11 | ארכיטקטורה: 5.12

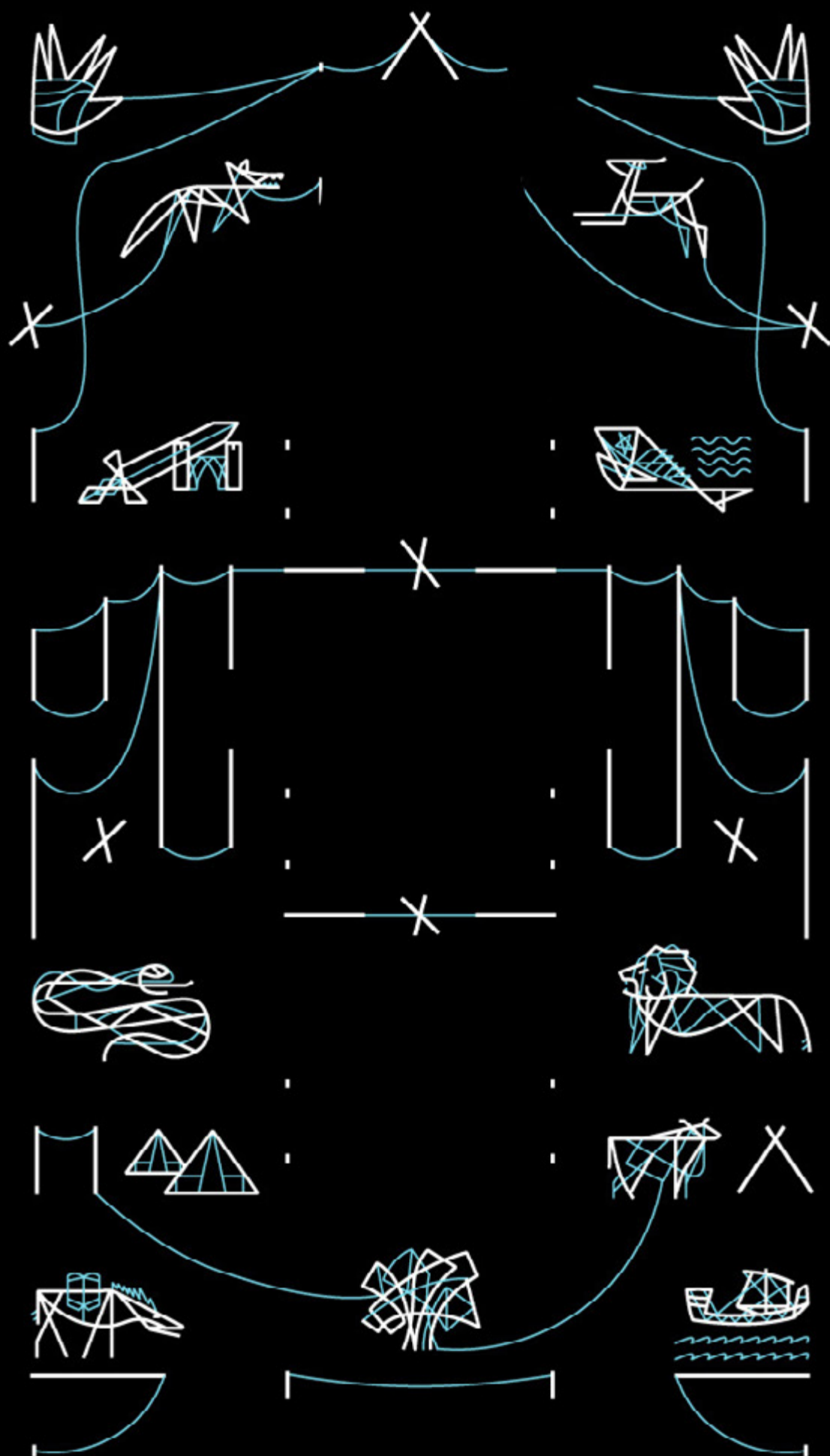
בצלאל
111 שנים
של אמנות
ועיצוב



bezalel111.com

בצלאל
אקדמיה
לאמנות ועיצוב
ירושלים







14.7-29.7

2016

בצלאל

תערוכת
בוגרים

بتسليل

معرض
خريجين

BEZALEL

Graduate
Exhibition





צילום
ללא
קבל
גירפון
סיבוב הופעות
הצוללת הצהובה
25.6.2015 חמישי



ת'אטרו
קליפה
מציג

במסגרת ת'אטרו קצר



ו
ה
מ
ל
ו

ו
ה
מ
ל
ו

טפ"ס סיפורי
אדגה קרית

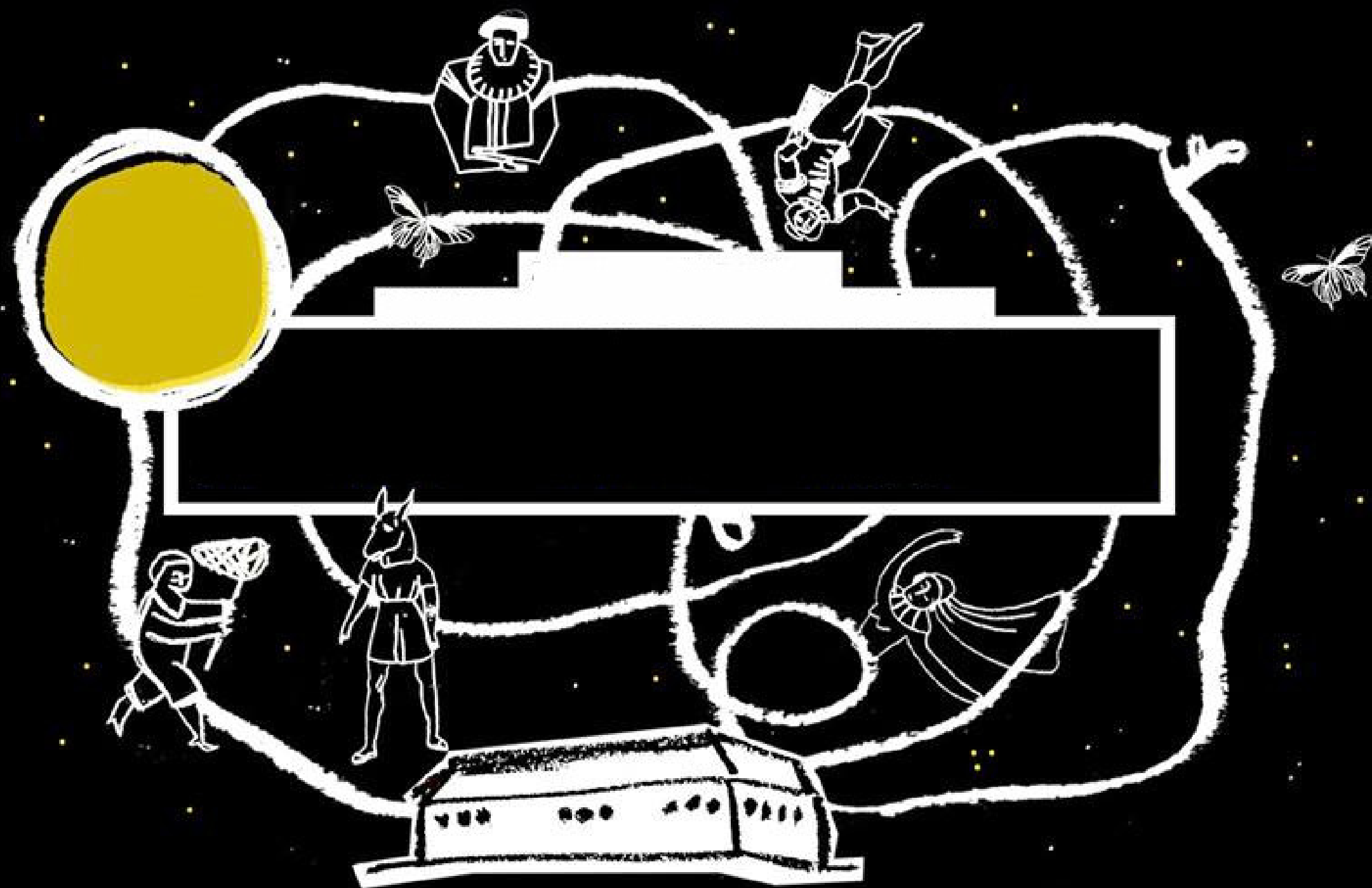
23-25 ביוני
2016

3 מ'ים 15 מחוזות 3 קומות

לפרטים ורכישת כרטיסים:

www.katzeret.co.il

ת'אטרו קליפה CLIPAPH





תיאטרון החאן, רוח חדשה
ובצלאל אקדמיה לאמנות ועיצוב בירושלים מציגים:

ללכת לעיבוד

תגובת שרשרת אמנותית לחמישים שנות יצירה תיאטרונית

יום ג

6.3

19:30

בית אליאנס
כי"ח 5 ירושלים



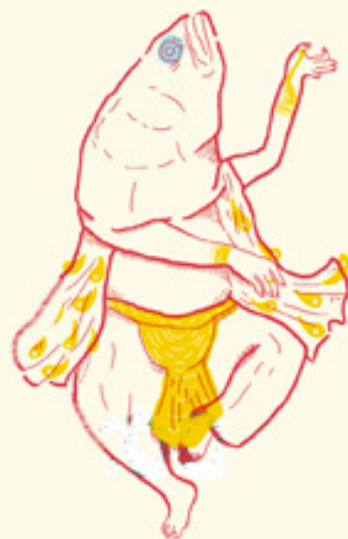


צ'פצ'וקה
הסטודיו
צ'פצ'וקה
לילדים
10-12
04.14

מסטיבל בינלאומי לתיאטרון ומחול לילדים

מרכז סוזן דלל | נוה צדק, חל אביב





שבוע העיצוב ההודי במחלקה לתקשורת חזותית

THE INDIAN DESIGN WEEK

אולם כהנא
רח' המלך דוד
26 ירושלים

עבר ועתיד ההודי

13.12
2017

10:00 – 13:00

מעצבים ומאירים מהודו
מספרים על עבודתם:

DR. NINA
SABNANI

DR. RATHNA
RAMANATHAN

KIMYA GANDHI

RANGANATH
KRISHNAMANI

LOKESH KAREKAR

MADHAV NAIR



Bezalel
Academy of
Arts and Design
Jerusalem

היבריד תרבותי - פרויקט גמר, שנקר

א': יש פה אובייקט מאוד אסתטי, מסקרן ואני חושבת שמרגיש לי שהתהליך שאת עברת הוא לא פחות חשוב לך מהתוצאה, אבל בסופו של דבר לי **קצת קשה להתייחס לזה כי אנחנו מדברים על תקשורת חזותית, מה אני רוצה לשדר מעבר לנניח, "האובייקט הזה הוא ביטוי לתהליך שאני עברתי ועכשיו כאמן, כיוצר, כ'ארטס אנד קרפטס' אני בעצם, התהליך של החיבור לתרבויות האלה זה מה שהיה לי חשוב.**" ואני מאמינה בגדול, כמובן חייב להיות מקום לפרשנות, אבל **את צריכה, כמישהי שהיא בוגרת של 4 שנות תקשורת חזותית לדעת לכוון את הצופים** וזה לא משנה אם זה צופה אחד או עשרה או עשרים ואם את נמצאת או לא נמצאת, להבין את מה שאת רוצה או לפחות ללחוץ אצלי על נקודות מסוימות גם אם זה לא משהו קוהרנטי. נגיד ראינו מקודם דוגמה של פרויקט אחר לחלוטין, אז אני לא מחפשת את זה פה, אבל **עדיין התקשורתיות הזאת צריכה לעבור** ואני חושבת שחלק מהעניין ברגע שלקחת נושא שהוא אישי אבל את לא הכנסת אותו פנימה, יש פה משהו, כאמור אובייקט אסתטי מאוד מעניין, הטכניקה, החיבור אופן התצוגה נעים, קורה בו משהו, צבעוניות, אבל מבחינתי שום דבר מהדברים שיכולים, יש כל כך הרבה מתח מובנה בארבע תרבויות כל כך שונות שנפגשות ומה קורה להן, **זה לא עובר, זה עדיין נשאר אובייקט יפה, תכשיט נחמד, ולכן לא חושבת שאפשר להתייחס לזה כאיזשהו משהו של תקשורת חזותית.** סורי.

י': אני מאוד מאוד אוהב את העבודה הזו. קודם כל האובייקט הוא מעניין והוא מרשים וההצבה הזאת מאוד מאוד מסקרנת לבוא ולהיכנס ולקרוא ולהסתכל. אני חושב שיש כאן **פרשנות עכשווית וחדשה ומקורית** של פולקלור ושל עמלנות פולקלוריסטית. הפתרון הראשוני היה יכול להיות תפירה או אריגה או רקמה ואני חושב שזו **פרשנות שהיא מאוד עכשווית** והאובייקט הזה נראה מין פולקלור קצת עתידני, חסר מקום, ממצא ארכאולוגי עתידני, זה נראה קצת חללי, יש בזה משהו, שהוא לוקח את הרומנטיקה של הפולקלור, הוא מביא **פרשנות עיצובית חדשה ואסתטית**, ואני מאוד אוהב את זה. אני חושב שלקחת את ההיבריד ולייצג אותו באמצעות פרספקס שקוף ושכבות זה **פרשנות עיצובית מאוד חכמה** לעולם שמורכב מארבע שכבות, זה בעצם גנאלוגיה.

יש כאן 'בלנס' מאוד טוב בין פרויקט שהתחיל מנקודת מוצא מאוד אישית ואינדיבידואלית לבין **משהו שהוא כן מתקשר משהו אוניברסלי**, וכל אחד יכול להרכיב לעצמו בראש את הארבע פלטות שלו, יש כאן פלטפורמה שבעצם יכולים להיות אינסוף ווריאציות, לפי מוצאים של אנשים, זה יכול לעבוד בכול העולם. בתיאוריה אפשר ליצור פלטה לכל מדינה. אני מאוד אוהב את העבודה אסתטית, קונספטואלית. האובייקט מקורי, מעניין ומושך. אני אוהב את זה שאת עם כפפות, יש לזה איכות מוזיאלית וזה נורא נורא מכבד את הוואקום שיש מסביב לעבודה הזאת. אני מאוד אוהב.

יוצאים מהכלל

במידה והרצון מבוטא באמצעות דימויים, אלה תמיד סימנים מוכרים, סמלים, אייקונים, כלומר דימויים שקודדו לתוך השפה והפכו ל"מילים חזותיות" - כמו הסימנים המורים על שרותי גברים ונשים.

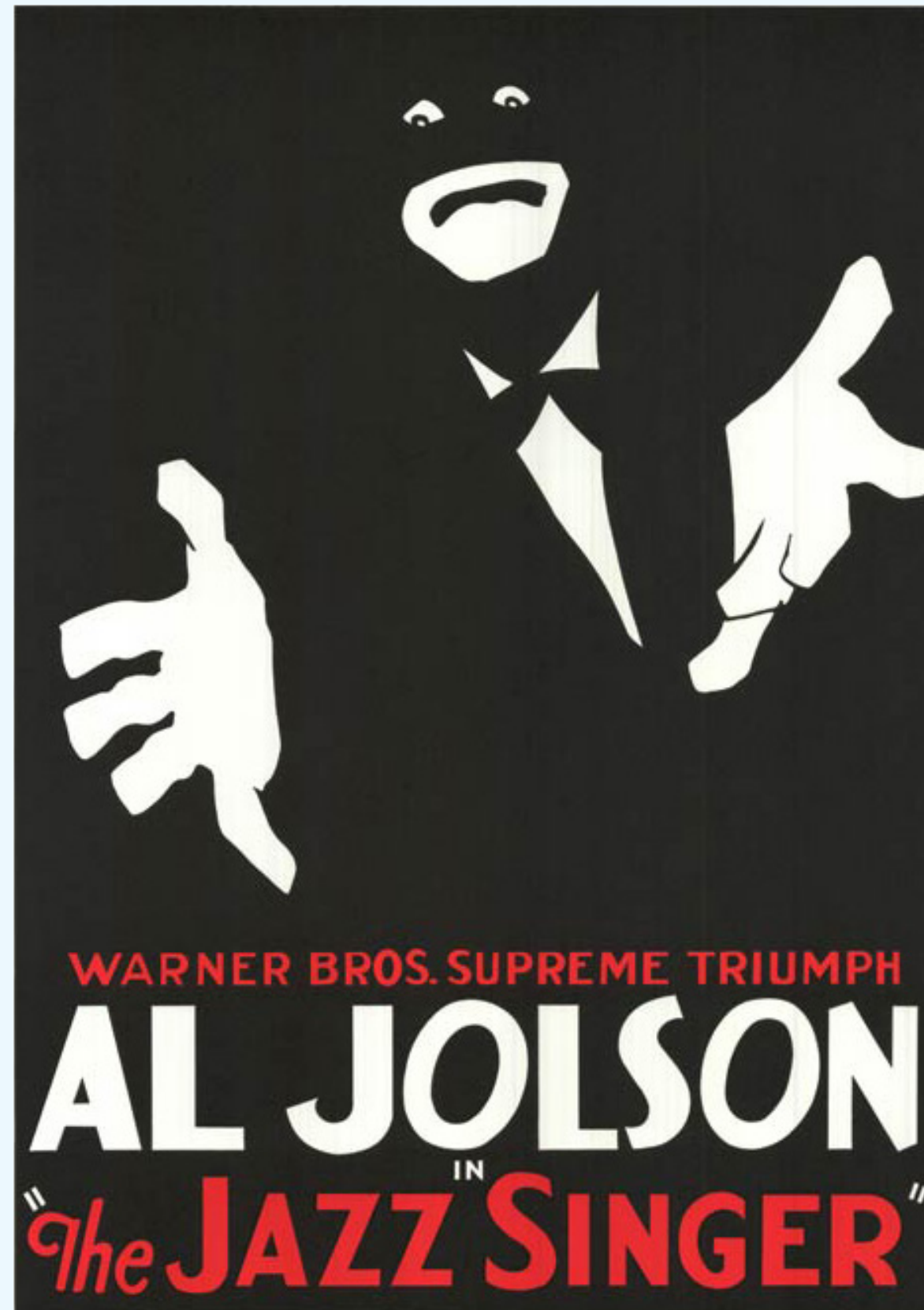
גם מחוות גוף והבעות פנים יכולים לבטא רצון ספציפי וישיר רק אם הם מקודדים כשפה, כסימנים מוסכמים בין הדוברים.

בקומיקס, אנימציה וקולנוע לא משתמשים בביטוי העברת מסר מפני שהמילים הן חלק אינטגרלי מהיצירה והן אינן מפנות את הצופים למקום אחר.

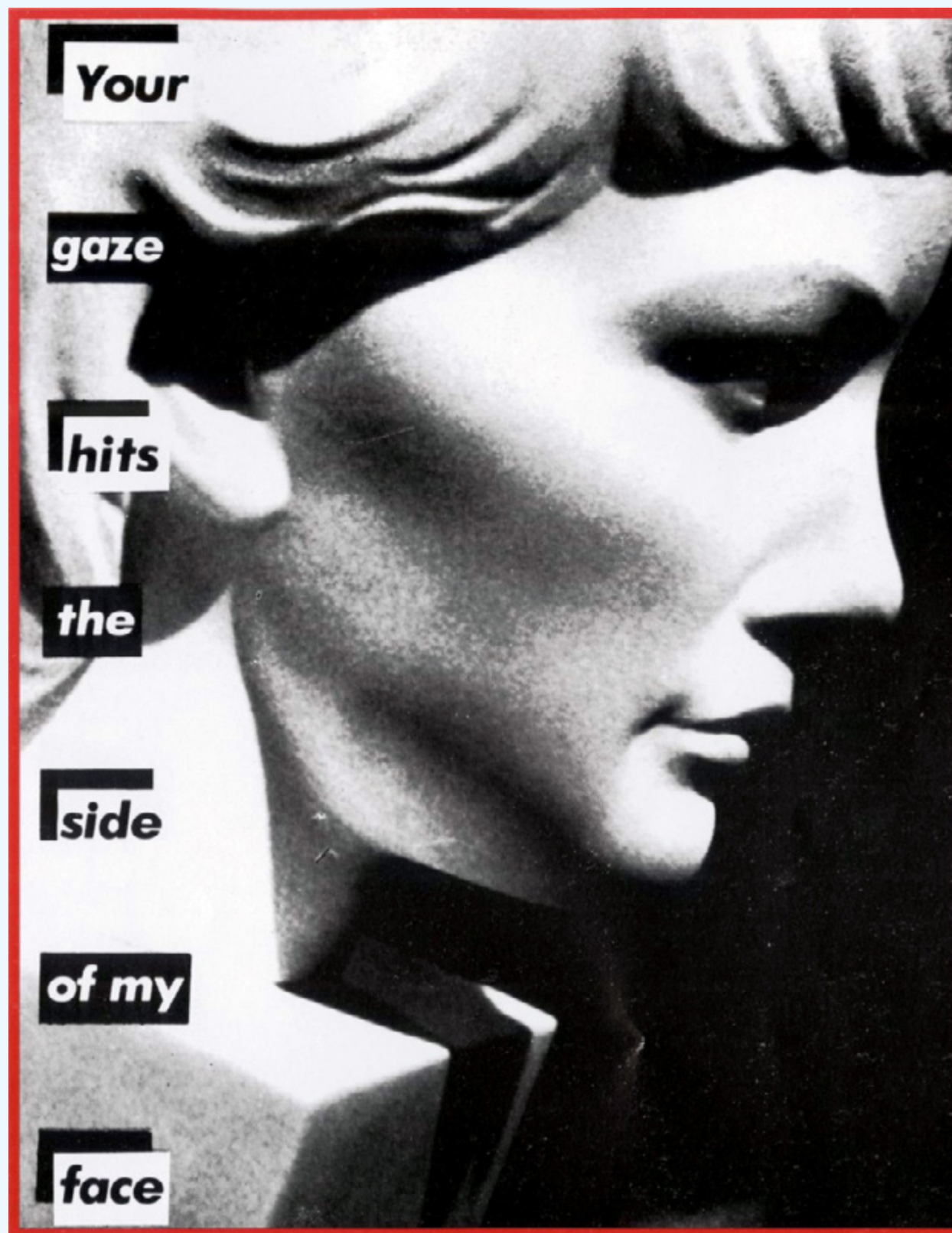
התפקוד של הדימויים החזותיים בעיצוב גרפי

ההיגד הגרפי רוצה משהו מהצופים שלו באמצעות המילים. כאשר מסירים מההיגד הגרפי את המילים הוא מתפקד בדיוק כמו אמנות. הדימוי החזותי בעיצוב הוא למעשה ציור או צילום או שניהם.

"מה תמונות רוצות?" - מאמר של ו.ג.ט. מיטשל



האחרים וורנר
זמר הג'ז



ברברה קרוגר
ללא כותרת (מבטך פוגע
בצד של פניי), 1982



גיימס מונטגומרי פלאג
אני רוצה אותך
לצבא ארה"ב

מיטשל על "הדוד סם"

"הדוד סם הוא סטרילי, מעין דמות קרטון מופשטת שאין לה גוף, ולא דם, אבל היא מתחזה לאומה האמריקאית וקוראת לבנים של אנשים אחרים לתרום את גופם ואת דמם."

מיטשל יודע "מה התמונה רוצה" כי זה כתוב.



**I WANT YOU
TO BE HERE
ON TIME**

www.saysit.com/unclesam/



**I WANT YOU TO
STOP TALKING
WHEN I AM
SPEAKING**

www.saysit.com/unclesam/



**I WANT YOU
TO PAY
ATTENTION**

www.saysit.com/unclesam/



**I WANT YOU
TO DO YOUR
HOMEWORK**

www.saysit.com/unclesam/



**I WANT YOU
TO SPEAK
ENGLISH**

www.saysit.com/unclesam/



**IF YOU DON'T
SPEAK ENGLISH
I WILL GET
ANGRY**

www.saysit.com/unclesam/

BRITONS



"WANTS
YOU"

JOIN YOUR COUNTRY'S ARMY!
GOD SAVE THE KING

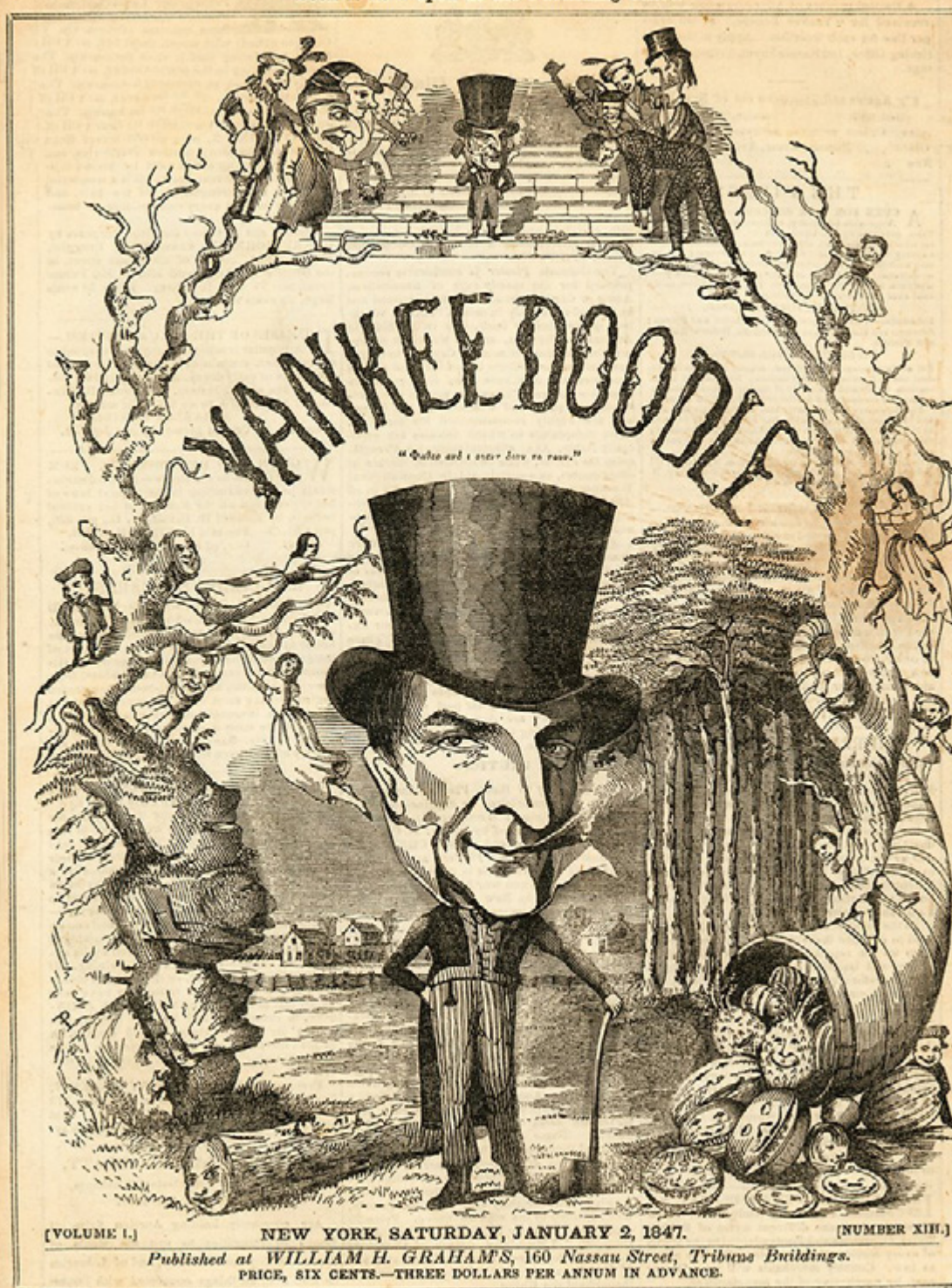
Reproduced by permission of LONDON OPINION

Printed by the Victoria House Printing Co., Ltd., Tudor Street, London, E.C.

Reproduced from an original poster, held by the Imperial War Museum, by Clavin Martin Ltd.

אלפרד ליט
לורד קיצ'נר רוצה אותך

Persons in New York wishing "Yankee Doodle" left at their residences are informed that a Subscription Book is now open at the Publishing Office.



תומס נאסט
Punch, ינקי דודל



ז'אן-בטיסט סימאון שארדון
ילד עם בועה

מיטשל על "ילד עם בועה"

"תשוקה זו יכולה להיות מהופנטת ומהורהרת, כפי שהיא ביילד עם בועה, שם הכדור המבהיק והמתרחב הסופג את הדמות הופך לקורלציה טבעית לשקיעה של הצייר במעשה הציור ולשיקוף מקדים לתקווה שלו להיבלעותו של הצופה אל מול העבודה המוגמרת."

כשאין מילים קשה מאוד להגדיר "מה התמונה רוצה".

"מה שתמונות רוצות, אם כן, הוא לא להיות מפורשות, מפוענחות, נערצות, מנופצות. הן לא רוצות שיחשפו אותן, שיגלו את המסתורין שלהם, הן לא רוצות להדהים את צופיהן... מה שתמונות רוצות בסופו של דבר, אם כן, הוא פשוט להישאל מה הן רוצות, מתוך ההבנה שהתשובה עשויה בהחלט להיות, שום דבר."

**לדימויים, ללא המילים, יש נוכחות הניתנת לקליטה חושית.
מעבר לנוכחות הקונקרטית שלהם הם לא 'רוצים' דבר מה ספציפי,
הם פתוחים לפרשנות.**

אמנות מוקפת תמיד במילים

שמו של היוצר
כותרת הציוור
הטקסט על קיר המוזיאון
קטלוג התערוכה
כתבה בכתב העת לאמנות
ביקורת בעיתון
ספרות תיאורטית

ביקורת-העבודות בעיצוב ואמנות

הדיבור הוא אחד הכלים המרכזיים בתהליכי ההכשרה של אמנות ועיצוב.

”סימנים לא טקסטואליים כמעט אינם מופיעים עירומים ברשת - הם נוטים להתגלות דרך הפניות, כותרות ובינות לתגיות טקסטואליות המקלות את מציאתם במנועי החיפוש.

הטקסט העוטף את סימני הייצוג והופכם לבני חיפוש מחבר למעשה את **סימני השפה האילמת** (של הדימויים החזותיים) עם **מארג השפה הנושמת** (של השפה המילולית).

הטקסט מקנה לסימנים מיקום מוגדר במרחב הסמיוטי וקואורדינטות של גישה לשונית אליהם. טקסט המדובב את הסימנים הלא טקסטואליים ממקמם במרחב הייצוג הסמנטי ומצייד את יצרניהם וצרכניהם ביכולת להטביע בהם **משמעות**.”

מיטשל:

"כמו אנשים, תמונות לא יודעות מה הן רוצות; חייבים לעזור להן להיזכר
בזה באמצעות דיאלוג עם אחרים."

מסקנה

לתמונות, כלומר לדימויים, כמו לבני האדם שייצרו אותם, אין 'מסר' אחד אותו הם מנסים 'להעביר'. דימויים הם ישויות מורכבות בעלות רצונות רבים, לפעמים סותרים ולא תמיד מודעים. דימויים רוצים דברים שונים, בהקשרים שונים מאנשים שונים.

השימוש בביטוי "העברת מסר" גורם לשיכחה של שתי עובדות חשובות:

1. אם יש בהיגד הגרפי 'מסר' ש'עובר', זה רק רצונו הפשוט של המוען להפנות את תשומת ליבו של הצופה לאובייקט שנמצא מחוץ להיגד הגרפי.

2. מסר פשוט זה מבוטא בעיקר באמצעות משמעותן של המילים ולא באמצעות הדימויים החזותיים.

בשדות חזותיים אחרים, היעדרותן של המילים מנכיחה את מורכבותם
ופתיחותם של הדימויים, את הקריאות הרבות האפשריות בהם ואת הצורך
בפרשנות ופיענוח.

נוכחותן של המילים בהיגד הגרפי מטשטשת את המורכבות ומכבידה על
קיומו של דיון רציני במשמעותם של הדימויים החזותיים.

הלכות נידה - פרויקט גמר, ויצ"ו חיפה

א' (מעצב ומאייר):

אני באופן טבעי נמשך לדבר הזה. אני טיפה מבולבל, מה הלב של הפרויקט, מה הפרויקט רוצה להיות. מה הפרויקט רוצה לעשות, הוא רוצה להיות סוג של אינפורמטור או מידע בווריאציה חדשה? הוא רוצה להיות רגע של הגות, תגובה יותר פיוטית או רעיונית או קונספטואלית לדבר הזה? את כאילו כמעט, לא ביקורתית, אבל מסתכלת לא במסירות ישרה אלא עושה איזה משהו על הדבר הזה, שזה כמובן מחוץ לאפשרות של מי שבמקור כותב את המנואלים האלה. כל הצד הזה הוא טיפה, הצד המכירתי, ואני אומר מכירתי בכוונה כי הוא מעוצב נורא בשיק, הוא מעוצב, איך להגיד את זה כמעט כאילו זה ממתק, כאילו זה משהו שאני יכול לקנות אותו. הוא מעוצב טוב אבל הוא רוצה לתת לי את זה ככה. איפה את לקחת את הדבר הזה אני לא בטוח שאני יודע ואני עדיין מבולבל מזה כי אני מרגיש שהיה צריך ללכת עוד יותר. עכשיו יש איכויות בכל אחד מהם, בכל הדברים שנמצאים פה. זה אובייקט ראוי האובייקט הזה, הוא מעניין. רק הווקטור שלו, מי שחשב עליו, לא ברור לי עד הסוף מה הוא חשב בשבילי לעשות עם הדבר הזה.

ב' (מעצב שעוסק בפרסום מסחרי):

עכשיו תראי הבעיה היא, אנחנו יושבים כרגע פה ואנחנו צריכים להעריך נושא שקודם כל מבחינת הבחירה בו הוא לפי דעתי בין הנושאים המעניינים שראיתי. בכלל, לא רק במקום הזה. ועל עצם הדבר הזה מגיע לך באמת שאפו גדול. ביחוד לך, שזה לא פשוט ולא קל לך להתמודד עם העניין הזה, שיש בו הרבה מאוד שכבות והרבה מאוד מורכבויות, והרבה מאוד שאלות שלך, כי זה לא דברים פשוטים, את שואלת שאלות. את מתחככת עם העולם שהוא לא העולם הדתי, ויש כל מיני שאלות שעולות. **והבעיה בפרויקט הזה, אם אנחנו מדברים על תקשורת חזותית, זה שצריך לעבור ממך לקהל שאת מדברת אליו, מסר, צריך להבין מה את רוצה לומר.** אופציה אחת, זה לעשות kit. בבקשה, לבת שלא יודעת ושצריכה להיכנס לעניין הזה - "הנה מה עושים". יבש, מנואל, טאח, טאח, טאח, טאח, שמאגד את הכול, ואז עניינו אינפורמטיבי. החיפוש שלך אחרי להגיד עוד כמה דברים, הוא לא מתמצא בדברים שאת אומרת כי את לא סגורה על עצמך באמירה. לא יודעת אם את רוצה להגיד, אה, להאיר את הצדדים הפוזיטיביים היפים בזה, או לומר חצי מילה של ביקורת, את לא יודעת איפה הדבר הזה בא. ואז כתוצאה מזה, מקבלים מהנושא הטעון הזה משהו שאתה לא יודע בדיוק מהו ואין מה לעשות, אי אפשר ללכת עם ולהרגיש בלי. זה מה שאני מרגיש פה מהפרויקט הזה.

ג' (אורח, אמן וצלם):

אני כבר מרגיש שאני אתפוס איזה פוזיציה של ראקציונר לעמדה של הפונקציונאליות של המסר, אבל אני לוקח את זה על עצמי. אני חושב שיש הרבה דברים מעניינים מאוד בפרויקט שלך. ובהרבה רבדים. קודם כל התוכן שאת מתעסקת אתו, אני חושב על הדמות של האישה בתוך מסורת דתית יהודית. אבל את הדמות של האישה אנחנו מכירים בעוד מסורות דתיות או אחרות. וכל החוקים האלה, יש בהם משהו מגן, זה כמו איזה שריון כזה, והשאלה בפני מה הוא מגן, והאישה תמיד, בכל המסורות ובמיתולוגיות כאלה ואחרות, יש לה ממד דמוני, ולעניין הזה של כוח וחולשה, האישה, את אומרת, מצד אחד היא קורבן של המערכת, היא זו שצריכה למלא את הטקסים, היא זו שלוקחת את האחריות. אבל אולי היא קורבן כי דווקא יש איזה כוח. בכל המסורות האישה, לילית ואחרות, האישה יש לה איזה כוח דמוני. הגבר הוא חלש לידה, הוא מפחד ממנה, וכל החוקים הם מסורות גבריות. הגבר הוא זה שיוצר את קודקס החוקים. הוא זה שיוצר את המשטור, את הגריד. והוא יוצר אותו כאיזה הגנה מפני האישה הזאתי שהיא פרועה, שהיא טבע, שהיא בלתי נשלטת, בלתי מובנת. והטבע הזה מסומן דרך הגוף שלה וההפרשות האלה, זה דבר כזה פתאום שהוא לא מציית לגריד הזה של הרציונל של הגבר. ופתאום פה זה משהו שנועד כאילו לרסן את הכוח העודף הזה של האישה. ואז פתאום הממדים האלה של חולשה וכוח זה דבר נורא נורא מעניין בעבודה. וכשאני חושב על עבודת הווידאו הזאת, נגיד המקום הזה שרואים אותה ופתאום היא נבלעת בתוך

המים ופתאום היא נעלמת, ואז היא מופיעה שוב וכל הדבר הזה זה כמו מן מטרונום. אי אפשר להתמודד עם ההופעתיות של האישה, אז נטביע אותה, נעלים אותה מתחת לפני השטח, כאילו נסתיר אותה.

ואני חושב על הדבר הזה שקשור בטומאה וטהרה, כן? ואת עבדת עם זה יפה, כמעט ברור מדי בעיני. נגיד בסימון של הצבעים, נגיד הלבן והאדום. הלבן הוא זה שמסמל את הטוהר והאדום, כל פעם שהוא מופיע, אם זה יין או דובדבנים הוא כאילו הדבר הזה שפוצע את החזות הנעימה הזו של הלבן.

ועוד ממד שמעניין אותי פה, הוא מתקיים פה בכמה רבדים, הממד של התחליף. והוא קיים גם באופן שאת פעלת. זאת אומרת, שאלו אותך למה את לא מצולמת, אמרת 'אני לא יכולתי לבצע את זה, ויצרתי לי איזה מחליפה, איזה סרוגייט כזו, איזה מישהי שעושה את זה במקומי'. ואני חושב שזה לא רק עניין פונקציונאלי, יש פה עניין של התחלפויות ותחליפים. ובעניין הזה בהקשר של העיצוב יש פה גם הרבה תחליפים. זאת אומרת גם הצילום הוא מבוים, זאת אומרת זה מין רימייק של סיטואציה. יש פה הרבה כאלה מקומות שזה נוגע, זה שואב ממקומות אמתיים בחיים אבל עושה להם איזה מין פבריקציה. אותו דבר פה, זה לא התחתונים האמתיים, זה הדפסת צבע על בד שמדמה תחתונים. ובהקשר הזה של הפרויקט אני חושב שהעניין התחליפי הוא מעניין פה, אבל אז השאלה איך הוא בא לידי ביטוי בביצוע של העבודה, או בפיזיונומיה שלה, בפורמליסטיקה שלה. ושמה נראה לי דווקא המקומות שבהם יש תחליף, אבל הוא גם

נוגע באיזה מקום אמת בחיים, זה מקום יותר חזק בעבודה. למשל בסרטי הווידאו. למשל בכיפה, אני לא יודע אבל זה לא נראה לי שזה סרוג ככה, זה הלבשה של צבע על הכיפה, נכון? אז בעיני היה הרבה יותר מעניין ללכת למקום עוד יותר נחרץ ולסרוג את הכיפות ככה.

מרצה במחלקה, המנחה של הפרויקט: היינו שם, ניסינו, זה לא עבד.

ג': בסדר, אבל אפילו אולי הכישלון של זה, זה מה שאני אומר, זה לא תמיד צריך לעבוד, יכול להיות שאת מנסה לסרוג אותם וזה נכשל ורואים את הפרימות ורואים את הכשל, יש לזה כוח, זה מביא את הכוח של האמת, של החיים. ופה הכול נהיה כזה באמת 'רימייק'. בגלל זה יש את המתקתקות הנעימה הזו. אני חושב שהיה צריך את ההתנגדות הזו, כמו שלה יש התנגדות בתוך המים ורואים שהיא נושמת, רואים שנוזל לה, וזה חזק, זה עבודה נורא נורא חזקה. אותו דבר פה, אפילו אני חושב הבחירה של הבד, זה לא בד של תחתונים. אני אוהב את העבודה הזו כי היא מעין פנטון של ווסת. אז אני אוהב את זה שיש לזה פונקציה של פנטון, אפשר לגעת בזה אפשר לבחור את הצבעים זה מן מדריך כזה, זה גייד, אבל בו-זמנית מרגישים את הליד, הייתי רוצה את זה על בד של תחתונים או שהגזירה תהיה..

סטודנטית: לא לא, זה הבדים שאיתם עושים את הבדיקה.

ג': או קיי. אה, אז שמה זה נראה לי שזה יכול היה לקחת מקום עוד יותר... ביחוד עבודה שהאימפקט שלה הוא פיזי, שיש לה איזה ממד כזה שהפיזיות היא הכוח שפועל בתוך היחסים, אבל גם היחסים של העבודה והצופה, לא רק בתוך היחסים של גבר ואישה. אני חושב שבעבודת הווידאו זה קורה מעולה. אני נורא אוהב את איך שזה קשור לממד של הזמן בעבודה, בשתי העבודות האלה. זה מין ססמוגרף של זמן, והזמן צפייה הוא גם הזמן חכיה של הגבר עד ש..., אנחנו יודעים איך שהאישה משתמשת בזמן הזה, בהלכות נידה, לא רק אצל הדתיים, לפעמים האישה מרסנת, היא אומרת לא אני לא אתן לך, היא מודדת את הזמן כאיזה הפעלה של כוח. אני חושב שבסך הכל מבחינה מחשבתית ותמטית יש פה דברים נורא יפים ורעיונות נורא יפים. אני חושב שבאופן שהם מגולמים לדימוי, לחומר אני חושב שאפשר היה לקחת את זה למקום עם איזה אמת יותר גדולה.

[מחזאות כפיים]